

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — A-Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre	10.—	A Polgári Kör tagjai és tanítók részére:	
Fél évre	5.—	Egész évre	8.—
Negyed évre	2.50	Fél évre	4.—
Egyes szám ára 20 fill.		Negyedévre	1.50

Felelős szerkesztő:

Dr. CZIGLER JAKAB

Minden a lap szellemi részét illető közlemények valamint hirdetések és előzetések a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőséghez, vagy a Baross nyomdába tartoznak.

Iskolák építése.

Az e hó 11-én tartott képviselőtestületi ülésben többek között az elemi iskolák építési ügye is szóvá került és bírálattal tárgyává tették a döntést, melynek eredményét lapunk múlt számában már közöltük. Panaszok voltak hallhatóak, mert a fölött volt szó, hogy miért egy vidéki és miért nem egy helybeli vállalkozónak adták ki az építkezést.

Nem kesereghetünk mi az eredmény fölött, mert a körülményeket mérlegelve el kell fogadnunk, hogy a bizottság igazságosan döntött, miután előzőleg igyekezett odahatni, hogy elsősorban a helybeli vállalkozó nyerje meg az építkezést. Amennyire kívánatosnak tartottuk és örömmünkre szolgált volna, hogy a munkát a saját községünkbeli vállalkozó kapja, éppen olyan mértékben bizunk az eljárási tanfelügyelő igazságérzetében.

Nem értjük azonban azt, hogy mit kívántak elérni egyes felszólalók akkor, amidőn most adnak kifejezést elégtelenségüknek. A megtörtént immár változtatni nem lehet, a bizottság szabályszerűen annak ítélte oda a munkát, aki az árakban sorrendben a legmegfelelőbb után következett és aki különben is a pályázati feltételekben kiírt követelményeknek

megfelelt. Ismételten hangsúlyozzuk, hogy végtelen örömmünkre szolgált volna, ha a saját kebelünkbeli választjuk az építőt, de most már nem kesereghetünk emiatt, mert minden szóért kár. Ha a képviselőtestület néhány tagja annyira lelken viselte a dolgot, hát miért nem mozgolódott a döntést megelőző időben? És miért nem igyekezett maga a képviselőtestület, mint mint olyan a vállalkozót tarthatatlan kikötésének a visszavonására bírni? Hiszen csak éppen ezen fordult meg a dolog, mert vagy el lehet végezni a munkát a kikötött időig, vagy nem. Ha el lehet végezni, úgy elvégezte volna a helybeli vállalkozó is, ha pedig nem végezhető el, úgy érdemes tanfelügyelőnk bölcs belátására támaszkodva, meg vagyunk győződve arról, hogy a helybeli vállalkozónak csak igen kevés fáradságába került volna, hogy a képviselőtestület közreműködésével a kikötött terminus esetleges meghosszabbítását kieszközölje.

Az építészeti bizottság megtette kötelességét, felhívta a helybeli vállalkozót, kikötésének a visszavonására. Maga a vállalkozó ezt nem tette s így csak önmagát okolhatja.

Értjük a képviselőtestület néhány tagjának a közgyűlés alkalmából kifejezésre juttatott panaszát, méltányosnak és szép dolognak is tartjuk, hogy megkísérelték az elmulasztottakat kárpótolni, fel-

szóamlással azonban idejét mulla. Szemrehányással illetnők a képviselőtestületet, de csak akkor, ha nem volna egy körünk, melynek célja a község érdekeit képviselni és közérdekű dolgokat tárgyalni. Ez a kör a Polgári kör, mely mint tudjuk, nem foglalkozott a kérdéssel. Első pillanatra semmiféle közérdek nem tűnik ki az ügyből s így a munkát elnyerésre inkább csak a vállalkozó magánérdekének látszatát mutatja, ha pedig a magánvállalkozó a saját érdeke ellen cselekszik, mint a jelen esetben, úgy hasztalan minden közbenjárás. Hanem igenis számolnunk kell azzal, hogy ezáltal közérdekű ügyről van szó és ezért elsősorban a saját vállalkozónk mellett kell harcolni, hogy ezzel az összes munkálatokat magunknak biztosítsuk és így a pénz köztünk maradjon. Nem szólnunk arról, hogy a helybeli vállalkozót erkölcsi felelőség is köti, mert meg vagyunk győződve arról, hogy a vállalkozó építész a követelményeknek minden tekintetben megfelelő épületeket fog átadni.

Egyébként belé kell törődnünk a helyzetbe, már annál is inkább, mert az építő bizottság teljesen szabályszerűen járt el és nem fogadhatott el olyan ajánlatot, mely a pályázati feltételekkel kifejezetten ellenkezik.

A közgyűlés lefolyásáról különben más helyen számolunk be.

TÁRCZA.

Marietta.

Ősa volt, — dühös szélroham kerekedett hűbe-korba, mely néha orkánná fajult; a közölgő bóra előhírnöke. Egy-egy ilyen szélroham alaposan felforgatta a rendet a kis tiszta telepen, a torpedisták állomás helyén.

Kollár instruktor a molón állott, mely benyulik a tengerbe végigátat képezve a hullámok ostroma ellen, — fűtyülőjével éleseket rikkantott, buzdítva azt a pár matrózt, akik csónakokon roppant erőfeszítéssel igyekeztek összetartani az elszabadult bárkákat és pontókat, melyeknek kötelekeit elszakgatták az orkán. Mig több matrós a parton hosszú kötelekkel vontatták be szél alá a már megkötött járműveket.

Kollár szitkozódott; épp ma kellett kitörni annak az Atkozott borinának, mikor ő van szolgálatban, annyi galibát csinálva neki. Mindazáltal szeretettel nézett az ő kedves tengerére, alig pár méterre az „Alpha” iskolahajó körvonalai látszottak, amint a hullámok nagyokat lödítettek rajta és csörgötte őriási hörgönyláncail, — a háttérben a Capo-Compère erőddel megrakott hatalmas foka, feketén vált ki az est homályából.

A szél zúgásából elmosódva hangzott az őrszemek vontatott, panaszos kiáltása, — Kollár fázósan húzta össze a köpenyét, aztán

megindult a mienen-kaszárnya alatt levő meleg barátságos „bedulin”, felé, ahol sinyor Bonaventura meg az ő szépséges lánya, a kis Marietta mérték a jó féle isztriai bort, a pompás pilzeni sört, hozzá finom hideg felvágottakkal szolgálva a kényes matrözgyomroknak.

A sinyor Bonaventura belső szobájában szokott összejönni az az altisztekből álló kis társaság, amely magát a „kedélyes-kompaniának” nevezte. A társaság őrgebb tagjai közül megemléstésre méltók: Hollender torpedómester a mindig humorizáló, örökké vig cimhora, — Erhardt gépmester, aki komoly képpel mondta el a legkacagtatóbb történeteket és Zorics mienen mester a vén tengerész, a minden ízében vasfegyelenhez szokott katona. Vele történt meg állítólag a következő eset:

Inspekciós volt az Alpha hajón. Az „Alpha” és „Habsburg” kikötőparancsnoki hajó között telefon összeköttetés van. Egszer csak csilingel a telefon az őrszobában, Zorics mester odaszalad és belekiabál: — Halló! Itt „Alpha”, Zorics mienen-mester!

Onnan visszafelelnek: — Halló! Itt „Habsburg”.

Hinke tengerenagy!

A tengerenagy . . . Zorics mester meg-lepődésében hirtelen haptákba vágta magát és szalutált a telefon előtt, úgy hallgatta meg mit telefonoz a tengerenagy.

Vig beszélgetés-el töltötték el az estéket, miközben nagyokat ittak, — a fiatalabbak

köztük a fess Kollár meg a horvát Jarotica instruktorok, csapták a szelét Marietta-kis-asszonynak. Marietta mindegyikkel egyformán nyájus, barátságos képpel beszélgetett, csak néha váltott egy-egy jelentős pillantást Kollárral.

Még a nyáron történt, hogy a kedélyes kompnia mulatságot csapott kint a szőlőben, a Capo-Compère gerincén.

Marietta meg Kollár elhagyták a társaságot, elmentek vadvirágot szedni.

Ahogy ha'adtak a bokrok között, Kollár el kezdte dalolni az akkori divatos nótát:

Pensá Marietta pensá
Ce giorno se spassádo.
Se sposaremo gráudo?
Onado sera carneval
(Gondolj Mariaka gondolj)
Az elmit napokra, —
Mikor esküszünk meg?
A jövő farasagra.)

Egyszerre elébük tárult a tenger, ott állottak a sziklás parton a Maria-Luisa erőd alatt. Őnfeledten néztek a két moszudgiba, érezték annak varázsát . . . itt-ott mint-nagy fehér madarak, apré vitorlák szédültek ide s tova, — egy helyen fekete füst látszott, aztán csak feltűnt a kémény a csak jó nykára látták meg a hajót, — kószottak a kis Sansego sziget körvonalai szarkéllettek.

Szoroson egymás mellett állottak, — Kollár lassan átkarolta a lányt és szerelmesen szította fülebe:

— Szere! Kis Marietta?
Sokáig tartották egymást átolelve, mi-

Tekintetes Szerkesztő Uri

Engedje meg nekem alábbi soraimat b. lapjában közé tennem, mert bizony igen fontos és közérdekű ügyről van szó. Már bizony engemet is bántott, hogy az állami építkezéseket nem helybeli kapta meg és én is felmentem iparos társaimmal a pénteki közgyűlésre, hogy miként bánik a mi előjárásunk, a mi érdekeinkkel. Sajnos sok szomorú tapasztalatomhoz egy még sokkal szomorúbbra tettem szert. Be kellett látnom azt, hogy itt nem az előjáróság a hibás, sőt dicséret illeti érdekeink határozó védelméért, de mi magunk a mi gyámoltalanságunk, élehetlenségünk az oka, a mi bajainknak. Hallottam felolvasni az árlejtésről szóló jegyzőkönyvet, melyből világosan kitűnik, hogy a bizottság minden egyes tagja, Sinágel József és a helybeli iparosok érdekeiben küzdött.

Hallottam azt, hogy maga Kádár Péter albiró ment Sinágelhez, őt arra rábírt, hogy pályázatához kötött feltételtől álljon el, de hát Sinágel nem akart, vagy nem mert. Jól esett, hallanom, Frank Dezső felszólalását, ki érdekeinket oly szépen védte, de rögtön eszembe jutott, hogy hát hiszen az ügyvéd ur is épített itt igen szép házat, vajjon melyik helybeli iparos dolgozott az épületen, vagy melyik helybeli építész építette? Eszembe jutott, hogy Sinágel ur maga is épített házat, de a munkákat bizony ott idegenek is végezték.

S ugyan ki az, a mi úgynevezett uri osztályunkban, aki a helybeli kereskedőt és iparost pártolja. Ha csak egy pár cipő kell is, elmegy érte a szomszéd Losoncra, vagy Pestre, de azt itt csináltatni nem diát. De még egymás között is veszekedünk, mint azt minap láttam, hogy az egyik nyomdász iparos megtámadja a másikat, mert munkát vállalt, ha mi egymást ütjük, hogy ne bántana más.

Itt meg azt láttam, hogy az előjáróság és építő bizottság a mi érdekeinket védte és hallottam azt, hogy egy a polgári iskolának, mint az építendő népiskolának, helybeli iparosok kapták a munkát, úgy elgondoltam magamban, már arról senkiesem tehet, hogy mink magunk élehetlenek vagyunk és várjuk azt, hogy mindig más kaparja ki nekünk

a gesztenyét a tűzből, vagy a sült galamb szájunkba repüljön. Van ugyan, kit itt vád és gúnc illet és az a „Polgári Kör”, annak feladata és kötelessége volna nálunk társadalmat teremteni, a közügyeket előmozdítani, a polgárok érdekeit védeni, de sajnos mindebből semmit sem látunk. És itt megint nem a vezetőség a hibás, hanem a mi széthuzásunk, embánomságunk. Hibát követett el azonban ez esetben a vezetőség is, hogy az árlejtés előtt nem hívott össze választmányi gyűlést, ott talán lehetett volna módot találni arra, hogy a dolgot teljes megelégedésre dűlőre lehetett volna vinni. Kedves Polgártársaim ne lássuk mi a szálkát mindig a más szemében, lássuk már egyszer a gerendát a magunkéban. Tartsunk össze, támogassuk egymást, pártoljuk a helybeli iparost és kereskedőt, elsősorban mit magunk csak így várhatjuk azt mástól. Iparosaink és kereskedőink legyenek élelmesek és iparkodjanak mindenben a közönség érdekeit kielégíteni, ma csak az él meg s boldogul a ki versenyképes.

Szerkesztő urnak tisztelje egy iparos.

Adjuk fenti levelet úgy mint kaptuk, minden hozzáfűzés nélkül, bár okulásunk is belőle.

Hirek.

Közgyűlés. Salgotarján nagyközség képviselőtestülete a hé 21-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek főbb pontjai a következők: Községi alapok tőkájének a helybeli 2 pénzintézetnél egyenlő arányban való megosztás és elhelyezés tárgyalása. — A közgyűlés erre vonatkozólag határozatképes nem lévén, 30 nap múlva egybehívandó újabb közgyűlés fog határozni. kir. járásbiróság vezetőjének átírata a bírósági épület sürgős kijavítása tárgyában. — A képv. előtestület az épület sürgős kijavítását rendeli el. Előjárósági előterjesztés az urb. pártorlagnak kijavítása iránt. — Sinágel József költséghatározás benyújtására felhívatik. Az ülés legérdekesebb pontja a felekezeti iskolák átalakítási és az új iskola építési munkálatai fölötti élénk vita volt, melyben többen vettek részt. Frank Dezső hibáztatja az építő

bizottságnak határozatát, mely szerint a munkálalatot, a helybeli vállalkozó mellőzésével — idegennek adták ki. A munkálatokra ugyanis Sinágel József helybeli építész 8000 koronával olcsóbb ajánlatot nyújtott be, fenntartotta azonban magának azon jogot, hogy az épületeket csak október 1-én tartozik átadni. Felszólaló nem fogadja el az építő bizottság határozatát. A vitának Tóth Gyula bíró vetett véget. Az előjáróság helyzete — ugymond — roppant nehéz, mert az összes képviselő testületi tagok a helybeli vállalkozónak szerették volna a munkát kiadni, de itt nem községi, hanem állami építkezésről van szó. Ő közbevetette magát a ügykezelést oda hatni hogy Sinágel kikötését visszavonja, utóbbi azonban ragaszkodott feltételeihez. A bizottság tehát másként nem cselekedhetett, teljesen korrekttől járt el, kikötve még azt, hogy az alunkálalatokat helybeli iparosokkal kell végeztetni. A képviselőtestület az árlejtés eredményét tudomásul veszi. — Az állami elemi népiskolák építésének költsége igen szerencsés megoldást nyert. Ugyanis az építéshez szükséges kölcsönt a község saját alapjaiból adja 39 évi törlesztésre s így a kamatot maga a község élvezi. Ezen indíványt a számvizsgáló bizottságban Szilárdy Ödön tette és a képviselőtestület elfogadta.

Iparos tanonc-iskolák vizsgálata. Dömötör P. Iparos tanonc iskolai szakfelügyelő szombaton f. hó 22-én az iparos-iskolák megvizsgálására községünkbe érkezett. Még az nap kiment az acélgyári iskolába, hol a tapasztalt eredménnyel annyira meg volt elégedve, hogy azt mondta, hogy az acélgyári paros tanonc-iskola kerületének legjobb iskolája. — Vasárnap reggel volt a községi iparos tanonc-iskolában az év végi vizsgálat, melyen a szakfelügyelőn kívül a kir. tanfelügyelő is résztvett. Az eredményről itt is igen elismerőleg nyilatkozott a szakfelügyelő. Feltűnő volt az, hogy az iparos tanoncok vizsgáján a helybeli iparosok túntetőleg távol maradtak. — Ugyancsak vasárnap volt a salgóói iparos tanonc-iskola vizsgálata, melyen a helybeli tantesztület több tagja élen a kir. tanfelügyelővel részt vett. Salgón volt azután társas ebéd is a társaság a legkellősebb hangulatban maradt együtt késő estig.

közben Kollár beszélt neki jövődö boldogságokról; — majd ha megszabadul a katonaságtól, megesküsznek, aztán elviszi kis Mariettáját az ő szép hazájába Magyarországra.

Később a napnak emlékére, bevészte késsével egy terebélyes fáruk a törzsébe, annak a nótának a két első sorát:

Penso Marietta pensá
Co giorno so spassando

Nagyon illatos volt a levegő, a lány réveteg szemmel mint az átvajáró nézte őt. Egyszerre Kollár mint a gyerek elkezdett futni a bokrok közt, a lány meg piroosan, libegve szaladt utána.

Ezefelől Marietta nagyon fölfundulva tért haza a sétáról, egyedül. Outhon levette magát egy aszékra és égő ajkát zsebkendőjébe rejtve, bökögött keservesen. Aztán futkosni kezdett a szobában, mint aki özét veszítette. Megállt a tűzőr előtt, de hirtelen leestette a szemét, — nem mert saját magának a szemé közé nézni.

Elérkeztek az ősi éthelyezések, új alúntzok jöttek Fisellára, a régiéket pedig Pótlásba a tengerész-kaszárnyába vezényelték.

— Jöjjen el néha hozzánk — mondá Marietta Kollárnak, midőn az búcsuzni jött, hiába akarta visszatartani könnyeit, lassan csöngedestek alá szép fehér arcán.

Rákövetkező vasárnap el is jött, de az

tán elmúlt két hónap anélkül, hogy hirt halott volna felőle.

Kérdésködött a Fisellára vetődött tengerészekről, nem látták-e Kollárt? Az egyik azt mondta, hogy látta, a másik, hogy nem látta. Hjal cigányélet a tengerész-élet, ma itt vagyunk, holnap kitudja hol?

Mégis legalább irt volna!

Egy álmatlannal töltött éj után, Marietta kétségbeesésében felment a hegyen lakó „csicsó”-hoz a kecskepásztorhoz, akinek a lánya meleg kecsketejét szokott árulni a tengerész kaszárnyában. Megkérte őt, engedje meg, hogy a lánya helyett elvihetné a tejet a kaszárnyába, nagyon szeretne oda bejutni, valami dolga van ottan.

Magára vette a csicsó-lánynak a katicincáját, felkötötte bocokrait és megindult a tejjel a város felé.

A szép nagy kaszárnya láttára nyomasztó érzés fogta el, — az asszonykép valami babonás félelemmel viseltetik a kaszárnyák iránt.

Akadálytalanul ment be a kapun, — a tágas hosszú folyosókon menve bátorlalanul, félhalkán kiáltotta, ahogy a fejes lányok szokták: — Kaldó lattel (Meleg tejet!) Megkérdezte egy matrésztől, hogy merre van a tizenegyes százas, mert tudta, hogy Kollár oda van beosztva. A matrés a második emeletre utasította.

Intrétics instruktor éppen napos altizott volt, egy csomó behajósandó matrózzal bibeledött a folyosón, midőn egy halk hang szólalt meg a háta mögött:

— Jó reggelt, sinyor Juretics! Alig ismerte fel a daróc ruhában a kis Mariettát. — Ni Marietta kisasszony! Hol veszi itt magát? — Még nincs carneval, máris maszkában jár?

Marietta odavonta őt egy ablakmélyedésbe.

— Az isten áldja meg sinyor Juretics, mondja hol van Kollár? Nincsen itt?

A sötét lelkü horváth szemé kárörvendően villant meg: ahl sokat irigykedett ő Kollárra, azért sikerült neki befurakodnia Marietta kegyeibe. Most bosszat állhat.

— Sohase gondoljon rá Marietta kisasszony! tudtam én, hogy nem jó vége lesz a dolognak. Mondta nekem Kollár többször, hogy neki van kedve az odahaza, aki vár rá. Szóltam volna magának, de minek, úgy sem halgatott volna rámi Elment vele vagy két hónapja, a hadtestparancsnok urnál volt kihallgatáson, végleges szabadságot kért, mindjárt el is utazott.

— Madonna mia...! — sóhajta a szegény lány és fászesen összeborzongott.

Szó nélkül fordult meg. Összeülténva, félelmen sompolygott visszafelé a folyosón,

Közyülés. A „Salgótarjáni Sport Egyesület”, mely különböző körülmények folytán — már néhány év óta aktív működést nem fejtett ki, f. hó 23-án d. u. 3 órakor tartotta a véli rendes közgyűlést Wabrosch Béla acélgyári főmérnök elnöklété alatt a „Salgári Kör”-ben. — Csudák-caudája úgy a tagok, mint érdeklődők elég szép számmal jelentek meg s valamennyien egyetértettek az elnöki megnyitó azon érveivel, amelyek az egyesület újból való felélesztését indokolták. A Janikovszky Dániel pénztárnok előterjesztette az egyesület múlt évi számadását, melyből megtudjuk, hogy pénztári maradvány csak 23 K 84 fillér. A felmentvény megadott s elnök azon előterjesztése, hogy úgy a régi tagok, valamint az újonnan belépők esetében havi 40 fillér tagsági díjainak legalább 1/2-ére előre való lefizetésre kéressenek fel — egyhangulag elfogadott. A közgyűlés harmadik tárgya a tisztviselők választása volt, mely a következőleg ejtetett meg: Elnök: Wabrosch Béla, igazgató: Liptay B. Jenő, jegyzők: Kovács István és Nékám István, pénztárnokok: Janikovszky Dániel és Kadár Péter, ellenőr: Nemeságyi Gyula, szertárnok: Sipka Róbert és Veszely József. Választmányi tagok: Aágh József, Czizler Jakab dr., Dukupil Vilmos, Gádor Ferenc, Kirner Viktor, Laczkovits Adám, Laufer Gábor, Lukács Ottó, Subert József és Tóth Gyula lettek. Nagyon üdvös és szép a cél, mely úgy a vezetőséget mint a tagokat vezérli s ami is, merjük remélni, hogy nem fogják községünk ép-köz-lábú emberei magukra ölteni a közöny ridég köpenyegét s testtel, lélekkel azon igyekeznek, hogy ezen, már sok diadalra jutott egyesület ismét felvirágozzék. Ismét hírt és dicsőséget hozzon a községnek.

Tűz! Kemény napjok volt vasárnap f. hó 23-án tűzoltóinknak. Ugyanis d. e. 10 órakor meggyulladt az üvegárban egy 100 g nyers olajat tartalmazó tartály. A gyorsan helyszínre vonult községi és acélgyári tűzoltóság, hínek a Hirschgyári munkások is segítségére voltak, a tűzet lokalizálta és így szerencsére a tűz nagyobb arányokat nem öltött. Délután 5 óráig égett az olaj, akkor sikerült végleg eloltani. Vasárnap lévén a tűznél nagyon sok nézőközönség volt. A tűznél két kisebb sérülés is történt.

mint a kivert kutya. Az omeleti lejárónál megszedtél a feje; a sok légszű összefolyt szemem eldűt, aztán hang nélkül elvagdótt a kemény kőcöckökon, — a tejeskanna csőrőmpöve gurult le a lépcsőkon.

A zajra öszszeszaladt egy pár matróz, bevették az orvosi rendelőbe. Egy tengerész orvos észlelte föl. Összefüggés nélkül kezdett beszélni; Fisellát emlegette, meg Capocornparet, meg valami nótát, amelynek csak a két sorát írták fel, a többi elveszett.

Az orvos oérkocsin haza vitette. Az uton szűri fájdalom vették elő és egy picike habot hozott a világra.

— Feledd el az egészét kis leányom — mondta nekik szinyor Bonaventura, mikor már lábatörni kezdett — leszünk mi még boldogok!

— Majd tessék róla, hogy elfelejtsem! — mondta Marietta jelentősen.

A gyász csak eltűnt Marietta Fiselláról, nem tudta senki hová lett. Szinyor Bonaventura könnyes szemmel panaszkodott mindenkinél.

A pólai „Tegetthoff” mulatóba új lány jött; freulein Nicol. Mint a futó tűz terjedt el a tengerészek között, hogy új lány van a Tegetthoffban, szép lány... Nagyon fölkapott hely lett a Tegetthoff.

— Csak kévesen ismerték föl a festék alatt a szép kis Mariettát.

Folyt. kov.

Betörés Baglyasalján. Löfller Miksa baglyasaljai kor-skodó ázletébe f. hó 19-én éjjel eddig ismeretlen toltések az ablak alatt levő falat kivájva, behatoltak és onnan vásznakat, trafikot, valamint a található készpénzt, mintegy 60—70 koronát magukkal vitték. A szolgálatból jövő csendőrök mindjárt hozzáfogtak a nyomozáshoz. A gyanu cigányokra irányul, akik este fél 10 óra tájban a faluban sétálhattak.

Tekepálya megnyitás. A salgótarjáni közönségben a r.-l. alizszi köre 1909. május 31-én pünkösd hétfőjén délután 3 órakor a bányatársulati zenekar közreműködése mellett hangversenyyel egybekötött tekepálya megnyitást rendez, melyre az intelligens közönséget ezuton is meghívja.

Baleset. Könnyen végzetes é válható baleset érte Guttman Mátyas helybeli cipész mester feleségét. Vasárnap f. hó 23-án Fülekre rándult ki Grün Gábor, annak neje és kis leánya társaságában. Grün Gábor saját kocsiját maga hajtotta, Somoskőújfalunál a kötékek lazulása folytán a lovak sebesebben mentek, Guttmanné megijedt és a kocsiból ki akart ugrani, ugrás közben lába a kocsii felhágójában megakadt s így a kocsii egy darabig tovább hurrcolta. Össze-vissza ütve, törve vitték be az egyik házba, honnan este orvosi assistencia mellett hozták. A súlyos zúzódásoktól eltekintve komolyabb baj nem történt.

Haladunk. Ma holnap még a surlangos s ravasz tolvajokban is utolérjük a fővárost, nemcsak a drágaságban. Szegény Kakuk Endre Pál vizslási lakós, bejött a vásárra tehenet venni. A nagy falusi atyáit két agyafűrt fickó kicsalta az erdőbe ama ürügy alatt, hogy egy ismerősként egy szép tehenet akar olcsón eladni s ott kifosztották 120 K pénztől. Szegény atyák pénz nélkül, tehen nélkül ballagott haza. A surlangos fickókat — nyomozzák.

Lopás. Nagy a drágaság. Egy kg. marhahús 1.04 koronába kerül, ami bizony sok egy szegény embernek. Gondolkozott azon Fekete Jánosné is s úgy vélte, hogy házi nyulak tenyésztése által olcsóbb húshoz jut. Szerzett is egy pár házi nyulat s hogy azokat etesse Kivovics József fuvaroshoz ment egy kis szénáért — titokban. Addig-addig járt szénáért míg rajta csípték s lopásért feljelentették. Itt csakugyan drágább lesz a leves mint a — nyúlhús. Drága annak a nyúl, ki a másé után nyúl.

Értesítés. A Salgótarjáni Műkedvelő Ifjúság által f. hó 15-ére hirdettet. Páholy c. bohózat f. hó 30-án (pünkösd vasárnapján) a Vchovszky-féle kerekhelyiségben lesz megtartva. Beléptidj: személyenként 80 fillér. (Féyes kivilágítás mellett) Kezdeté este fél 9 órakor.

Könyvtár-gyarapítás. Ipartestületünk ismét szép jelét adta annak, hogy tagjainak művelődését szívén horja. Ugyanis könyvtárát 200 korona értékű könyvekkel gyarapította, de bizony még ez sem elégtérn ki az igényeket, már pedig anyagi helyzete jelenleg nagyobb könyvbepzerzést meg nem enged, ez uton fordul a nagyközönséghez s kéri, hogy akinek nélkülözhetetlen könyve van, vagy könyvtárának rendezetlensége miatt amugy is elkallódásnak van kitéve, ajándékozza meg véle az ipartestületet. Bármilyen és hármennyit hála közönettel fogad. Az átvétel bármikor eszközöltetik Kovács József jegyző, vagy Adám Endre könyvtárnok által.

Egy hézagpótló díszmunkáról. Testet edző, lelket hűtő klimatikus gyógyhelyeinket és csodás határu ásványviz forrásaikat még mindig nem eléggé ismeri, tehát nem is méltathatja kellőképpen a magyar közönség. Ezen a bajon segít a Magyar Fürdőkalauz, melyet Erdős József szerkeszt immár harmadik éve olyan szeretettel, mint szakértelemmel. E rendkívül hasznos könyv, melynek nyomdai kiállítása is művészi, most jelent meg harmadik kiadásban, 332 oldal terjedelemben, gyönyörű képekkel illusztrálva. Az ügyesen összeállított, könnyen áttekinthető hézagpótló munka, magyar és német nyelven smerteti a magyar fürdőket, gyógyhelyeket, nyaralótelepeket, szanatóriumokat, viz- és magánygyógyintézeteket, nemkülönbö a hazai ásvány és gyógyvizeket. A gondos leírás nemcsak a fürdőtelepeket ismerteti, hanem a gyógyvizek elemzését, a gyógyjavallatokat, a lakás, élelmezési és árviszonyokat, a fürdők társadalmi művészeti, szórakozási és sportéletének, közlekedési viszonyainak ismertetését is, szóval mind azt közli, amire a fürdőző közönségnek nélkülözhetetlen szüksége van. A munka szerkesztője igazán dicsőregetes és sikeres munkát végez, amidőn szakavatott tollal vette kezébe a hazai fürdők ügyét, produktíván olyat, aminőt eddig sajnálattal kellett nélkülözniük irodalmunk ezen ágában. A pompás díszmunka szerkesztője valóban megérdemli a legteljesebb elismerést ezen hazafias vállalkozásért, mert a munka igazán hivatva van arra, hogy a nagyközönség előtt helyes világlátásban mutassa be a magyar fürdőket és ezáltal gátat vessen a magyarságtól a külföld fürdőibe és külföldi ásványvizekért kiözülő sok milliónak. A díszművet, mely határozott nyeresége irodalmunknak, ajánljuk figyelmébe a fürdőző közönségnek, mert ezen a maga nemében egyedülálló munka tisztelesen ismerteti a hazai fürdő- és forrás viszonyokat. A stilszerűen bekötött munka az ország valamennyi vasuti és hajóállójában, országoknál, szállodákban és casinókban nyer díjmentes elhelyezést. A díszmunka megrendelhető a Magyar Fürdőkalauz kiadóhivatalában, Budapest, VI., Eötvös utca 86. 1/9.

617/1909. sz. vbtá.

Árverési hirdetés.

Atulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti VIII.—X. kir. járásbíróságnak 1909. évi Sp. II. 189/3. sz. végzése következtében dr. Hermann Sándor bpesti ügyvéd által képviselt 34 kor. 68 f. s jár. erejéig 1909. évi ápr. hó 29. n. fogantatott kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 810 kor.-ra becsült következő ingóságok, n. m.: szobabutorok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróság 1909. évi V. 865/2 számú végzése folytán 34 kor. 68 f. tőkekövetelés ennek 1909. évi márc. hó 7. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 24 kor. 25 fill.-ben bíróság már megállapított költségek orájig Salgótarjában vltás szenevedettnek a Rosenbergféle ház első emeletén levő lakásán leendő megtartására 1909. évi június hó 1. napjának délutáni 5 órája határidővel kitézetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzletés mellett a legidőbbit ígérőnek, szükség esetén becsúron alul is el fognak adni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi máj. hó 18.

Krúdy Dezsd, kir. bír. végrehajtó.

601/1909. vhtd szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a budapesti kerék- és vité kir. törvényszéknek 1907. évi 127588 számú végzése következtében dr. Eulenberg S. budapesti ügyvéd által képviselt Fővárosi Keresk. Hitelezés m. sz. javára 300 K s jár. erejéig 1909. évi április hó 23-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2190 kor. ra becsült következő ingóságok, u. m.: árak nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a starjáni kir. jbiróság 1909. évi V. 335/6. sz. végzése folytán eddig összesen 52 kor. 75 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Salgótarjában, alperesnek 209/b sz. a. levő üzletében leendő megtartására 1909. évi június hó 1-ső napjának délutáni 4 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. május hó 11-én.

Krúdy Dezső,
kir. bir. végrehajtó.

592/1909. sz. vhtd.

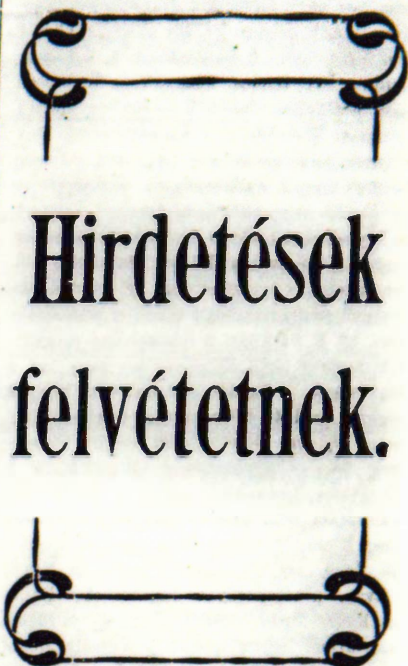
Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a hatvani kir. járásbírósnak az 1908. évi Sp. I. 847 5. számú végzése következtében dr. Kiss Arthur pástói ügyvéd által képviselt Balog András javára 57 kor. 40 f. s jár. erejéig 1909. évi április hó 22 n. fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3000 kor. ra becsült következő ingóságok, u. m. 4 lőerejű kézpülvő készlet nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi V. 294/2. sz. végzése folytán 91 kor. 6 fill. ben bíróság már megállapított költségek erejéig Mátranzóllósón a kovács műhely melletti térségen leendő megtartására 1909. évi június hó 15-ik n. d. e. 8 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján 1909. évi május 21 n.

Krúdy Dezső,
kir. bir. végrehajtó.

**Hirdetések
felvételnek.**

Léckerítés olcsón eladó.

Cím a Boros nyomdában.

ASBEST CEMENT PALA ELADÁSRA
(hasonló az Eternithez) keresünk képviselőket Zólyom, Nógrád, Gömör, Heves, Borsod, Abauj és Jásznaágkunszolgok megyékben. **BARNA GÁBOR FIAI** parkétgyárosok, **690N690S.**

Nyári mulató a Wehovszky kertben.

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy úgy mint a mult évben ez idén is gondos vezetésem alatt van **a Wehovszky kerti vendéglő** melyben a t. vendégeim állandóan friss sört, asztali borokat, izletes ételeket és szolid kiszolgálást fognak találni.

Aki tehát kellemesen akarja eltölteni idejét; ne mulassa el kerthelyiségemet felkeresni.

Legalkalmasabb családi összejövetel.

A n. é. közönség számos látogatását kéri

teljes tisztelettel

Krámer Samu.**ANGOL
URI SZABO.**

Szép és divatos kifogástalan minőségű szövetekből kívánatra többszöri próbával készít öltönyöket és téli kabátot, szakett és felöltőt, különlegességeket priosess és lovagló nadrágot, valamint papi reverendát.

LŐRINCZE ISTVÁN

**SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZZAL SZEMBE.**

**ANGOL
URI SZABO.**